

SATHYA SAI INFORMATION

VÅR 2012

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Stå upp, vakna och uppnå livets mål <i>Amrita Dhara-tal</i> 30/6 1996. 3
Var tacksamma för alla Guds rika gåvor <i>Amrita Dhara-tal</i> 1/7 1996..15
Jag är alltid med er, av Diana Baskin.....28
Ideellt arbete i Sai-organisationenerna runt om i världen.....29
Ett rent hjärta, berättelse, Chinna Katha.....33

Sathya Sai information kommer nu som e-tidning i pdf-format på hemsidan.

Man kan läsa den på dator, läsplatta eller skriva ut den på skrivare som pdf-fil om så önskas. Kopiering för privat bruk tillåten.

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift.

Den utkommer endast som e-tidning.

Nästa nummer utkommer i juli-augusti 2012.

Stå upp, vakna och uppnå livets mål

Sathya Sai Babas *Amrita Dhara*-tal i Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 30 juni 1996.

*Man kan inte uppnå ett gott resultat om man utför onda handlingar och
man behöver inte befara dåliga resultat
om man utför goda handlingar.*

*Man kan inte skörda mangofrukt om man sår neemfrön,
och på samma sätt, sår man ett mangofrö
kan man inte skörda neemfrukter.*

« telugu-vers »

TRO PÅ GUD OCH UTFÖR GODA HANDLINGAR

Studenter! Vilket frö ni än sår kommer det att utvecklas till en planta, växa upp till ett träd och bära frukt som motsvarar det frö man sått. Detta är naturens lag och grunden för skapelsen. Man må instämma eller inte, men denna sanning består.

Som man sår får man skörda

Människans alla handlingar leder till ett resultat. Som man sår får man skörda. Varje frö utvecklas till en viss planta. När man sår en sorts frö kan man inte få fram någon annan slags planta, således kommer vilken slags handling man än utför att leda till ett visst resultat. Därför bör människan bara utföra goda handlingar så att hon kan skörda goda frukter. Nuförtiden utför inte människor heliga handlingar, men de förväntar sig gynnsamma resultat.

*Människor utför inte förtjänstfulla handlingar
men önskar goda frukter.
De hänger sig åt syndiga handlingar,
men hoppas kunna slippa undan deras konsekvenser.
«sanskrit -vers»*

Människan utför syndfulla handlingar men vill inte skörda frukterna av sina handlingar. Detta beror på hennes okunnighet. Detta är inte bara en följd av mänsklig benägenhet utan är också en påverkan av omständigheterna. När människor inte kan uthärda svårigheter, sorger och bekymmer jämrar de sig och klagar: "O Gud! Varför utsätter Du mig för så svåra provningar?" Gud är dock inte ansvarig för era svårigheter och sorger. Den lycka och den sorg ni upplever är ett resultat av era egna handlingar. Gud har inte orsakat dem. Gud är det eviga vittnet. Han kan liknas vid en brevbärare. Alla brev, vykort och postanvisningar som är adresserade till er kommer han att dela ut till er. Han är inte ansvarig för om innehållet är gott eller dåligt. Det är ni som får uppleva lycka eller sorg när ni mottar dessa försändelser med glada eller tråkiga nyheter. Brevbäraren har inget med innehållet att göra. På samma sätt gäller att de goda eller dåliga handlingar ni utför måste ni själva ta konsekvenserna av. Det är inte Gud som får er att utföra goda eller dåliga handlingar eller låter er få erfara deras resultat. Det finns dock något som kallas särskild nåd. När ni ber till Gud helhjärtat och med heliga känslor kommer Han till er hjälp, men det bör finnas en grund för att Gud ska räcka er en hjälpande hand. Han tar hänsyn till de goda handlingar ni utfört i detta eller era föregående liv och låter Sin nåd flöda över er.

För en stund sedan talade en pojke i klass 12 om Draupadis hängivenhet. Duryodhana utsatte henne för mycket lidande och försökte kränka henne vid Kauravasläktens hov. Draupadi bad till Krishna och ropade på Honom: "O Keshava! Madhava! Deva! Madhusudana! Narayana! Kom och rädda mig!" Keshava syftar på den som har mörkt och lockigt hår och som är

Brahma, Vishnu, Maheswara förkroppsligade. Krishna hörde hennes bön och övervägde ett ögonblick om det fanns skäl att erbjuda henne hjälp. Han granskade Draupadis tidigare liv och betraktade de förtjänstfulla handlingar hon utfört som skulle kunna motivera att Han hjälpte henne. Då kom Han att tänka på en liten men betydelsefull episod.

Det var den dagen då Sankranti-högtiden firades. Sathyabhama, Rukmini, Jambavathi, Draupadi och många andra koherdeflickor (gopikas) njöt av sällheten i att få vara tillsammans med den gudomlige Krishna. De tuggade alla på sockerrör denna lyckosamma dag. Medan Krishna skalade ett sockerrör skar Han sig i fingret och blod började sippra fram ur såret. I själva verket lät Krishna avsiktligt detta ske för att testa dem alla. Gud tycker om att testa Sina hängivna och finner stort behag i dessa test. Han låter Sin speciella nåd flöda över dem som klarar dessa test. Även ett litet barn måste testas innan det får börja första klass i skolan. Detta test genomförs för att kunna avgöra om barnet är moget att börja skolan. Gud testar inte Sina hängivna för att Han ogillar eller hatar dem eller för nöjes skull. Han testar dem på grund av oändlig kärlek, medkänsla och välvilja för att skänka dem Sin nåd. Sathyabhama, Rukmini, Jambavathi och Draupadi såg blodet sippra fram ur Krishnas finger. De kunde se detta då de alla befann sig mycket nära Honom. Tjänarna kunde inte se det eftersom de inte var lika nära.

Sathyabhama tillkallade genast en tjänsteflicka och bad henne gå in och hämta ett tygstycke att binda runt Krishnas finger, medan Rukmini själv sprang in och hämtade ett tygstycke. Draupadi däremot slet genast av den fria änden på sin sari och band den runt Krishnas finger. När Sathyabhama och Rukmini såg detta tittade de på varandra, fulla av beundran för Draupadis hängivenhet. De kände sig underlägsna och tänkte för sig själva: "Vi har inte Draupadis djupa kärlek, hängivenhet och klokhet. Vi är bara attraherade av Krishnas fysiska form. Vi förstår egentligen inte vad Han kräver av oss." När Draupadi bad till Krishna om hjälp kom Han ihåg denna episod och beslöt att tiden hade kommit att belöna henne för den offerhandling hon utförde den dagen.

Gud inkarnerar för att befria hela mänskligheten

Om ni önskar er något i denna fysiska värld måste ni ge något i gengäld. Om ni vill köpa en näsduk går ni till en butik, ger innehavaren ungefär tio rupier och får då näsduken av honom. Ni måste också ge Gud något för att förtjäna Hans nåd. Till och med om ert offer är litet kommer Han att ge er riklig belöning. Kuchela offrade en näve ris till Krishna och Han skänkte Kuchela stor rikedom i gengäld. Sathyabhama försökte så gott hon kunde uppväga Krishna med guld, men hon lyckades inte. Ett tulasiblad offrat med hängivenhet av Rukmini kunde däremot uppväga Krishna. Innan hon lade tulasibladet i vågskålen bad hon så här:

*Man må offra ett blad eller en blomma eller en frukt
eller till och med vatten till Dig,
men om det är sant att Du offrar Dig Själv till den hängivne,
o Krishna, må Du uppvägas av detta tulasiblad!
« telugu-vers »*

Vad symboliserar bladet? Bladet är denna fysiska kropp med de tre karaktärsegenskaperna fridfullhet (sattva), passion (rajas) och tröghet (tamas). Vad symboliserar blomman? Den är det rena hjärtat fyllt av väldoft. Frukten symboliserar sinnet. Denna frukt är fylld av söt juice, men sinnet är inte medvetet om sin smak, precis som ett träd inte vet hur dess frukt smakar och en klätterväxt inte kan känna smaken av sina blommors nektar. På samma sätt kan en världsligt sinnad människa inte förstå andemeningen i heliga skrifter. Att Rukmini hängivet offrade enbart ett tulasiblad utan att förvänta sig något i gengäld var tillräckligt för att förtjäna universums Herres nåd. På samma sätt offrade Draupadi helt osjälviskt sin sari för Krishnas skull. När Draupadi fick utstå en djup förnedring vid Kauravasläktens hov slöt hon ögonen och bad enbart till Krishna: "Keshava! Madhava! Deva! Madhusudana! Rädda mig." Fastän hennes mäktiga äkta män i högsta grad var närvarande kunde de inte avvärja situationen. Hon bad: "O Krishna! Du är min enda tillflykt." Krishna mindes hur hon rev sönder sin sari för att kunna förbinda Hans skadade

finger. Som tack för detta lilla tygstycke gjorde Krishna hennes sari oändligt lång för att skydda hennes heder. Till och med ett oansenligt offer till Gud gör er alltså förtjänta av Hans rikliga nåd.

Enligt den gudomliga lagen kan ingen undkomma konsekvenserna av sina handlingar. Era handlingar bestämmer resultatet. Bara Guds nåd kan rädda er från konsekvenserna av era handlingar.

*O människa, är det möjligt att
undkomma konsekvenserna av sina handlingar?
Ni må studera de heliga skrifterna och tillbe era familjegudar,
ni må bege er till skogen och utföra sträng botgöring,
men det är omöjligt för er att slippa undan konsekvenserna
av era handlingar.
Ni kan bara ösa upp så mycket vatten som ert kärl kan rymma,
oavsett om ni öser ur en liten sjö eller ur ett mäktigt hav.
« telugu-vers»*

Hur mycket av Guds nåd ni kan vinna beror på hur stort ert kärli i form av ert hjärta är. Ni kan göra kärlet större med hjälp av Guds speciella nåd. Ni kan inte åstadkomma någonting utan Guds nåd.

*Man må äga fysisk skicklighet, mod och intelligens,
men man kommer att drabbas av olycka
om man inte vunnit gudomlig nåd.
Karna var en stor krigare men hur gick det för honom?
Glöm aldrig denna sanning.
« telugu-vers»*

Gud låter Sin nåd flöda över alla likt regn. Regnar det bara för att gynna en speciell individ? Nej. Regnet är en gåva till alla människor. Det ger svalka till alla och släcker deras törst. Likaså är luften tillgänglig för alla, inte bara för en speciell individ. I själva verket är alla de fem elementen (eter, luft, vatten, eld, jord) avsedda för alla varelsers livsuppehälle. Inte heller inkarnerar Gud för en speciell individs eller ras´ eller ett speciellt lands skull. Han inkarnerar för att befria hela mänskligheten.

Undvik dåligt sällskap

Karna var begåvad med intelligens, hade tillgång till alla slags vapen och ägde fysisk styrka. Han saknade dock gudomlig kraft. Vad berodde det på? Onda böjelser slog rot i honom eftersom han sökte sig till dåligt sällskap och blev en av de fyra onda. På grund av att han sökte sig till de tre onda människorna Duryodhana, Dussasana och Sakuni kom han att bli den fjärde onda personen. Därför bör ni aldrig välja dåligt sällskap. Umgänge med onda människor ger upphov till onda böjelser, och dessa leder till onda handlingar. Därför har det sällskap ni väljer stort inflytande på ert liv. *Tala om för mig vilka du umgås med så ska Jag tala om för dig hur du är.* Jag kan tala om för er vilken slags person ni är om ni talar om

för Mig vilka ni umgås med. Karna var till sin natur ädel och dygdig. Ni bör försöka förstå hur ädel Karna var.

Under Mahabharatakriget beslöt Krishna att förmå Arjuna att inse hur ädel Karna var. Vad var orsaken till detta? Arjuna var full av ego. Han ansåg att han var den skickligaste bågskytten, att ingen kunde mäta sig med honom. Dessutom var Krishna hans nära vän och svåger som kunde uppfylla alla hans önsningar. Krishna ville tygla Arjunas ego på ett diskret sätt. Därför tog Han med honom till Karna som låg sårad på slagfältet. De gick fram till Karna klädda som brahminer. Karna var allvarligt skadad och befann sig i ett kritiskt tillstånd. Krishna sade: "Karna! Du är känd för att idka stor välgörenhet. Eftersom jag ska förrätta en helig ceremoni i mitt hem har jag kommit till dig för att vädja till din godhet fastän det inte är lämpligt att be dig om hjälp i denna situation." Trots att Karna låg på marken frågade han: "Vad önskar ni?" Krishna sade: "Jag önskar lite guld." Då sade Karna till Honom: "O brahmin! Gå till mitt hus och säg till min hustru att jag sänt er till henne. Hon kommer att ge er så mycket guld ni önskar." Krishna sade: "Jag har inte kommit hit för att bli indragen i någon slags affärsuppställning. Be mig inte gå till din hustru eller svärmor eller svärfar. Jag har kommit för att fråga dig personligen. Kan du inte ge mig något går jag min väg." Karna slöt ögonen och funderade ett ögonblick på hur han skulle kunna skaffa fram guld där på slagfältet. Han erinrade sig att två av hans tänder var täckta av ett tunt skikt med guld. På den tiden var det ganska vanligt att täcka tänderna med ett guldsikt trots det faktum att det inte fanns några tandkirurger. Därför sade Karna till Krishna: " Dra ut mina två tänder som är överdragna med guld." Krishna sade: "Vad menar du? Är det möjligt för mig att dra ut dina tänder? Måste jag använda våld för att få denna lilla mängd guld av dig? Hur kan du kalla detta välgörenhet? Det är inte alls välgörenhet. Jag vill inte ens vidröra dina tänder." Då tog Karna en liten sten, slog loss sina två tänder och offrade dem till Krishna. Krishna ville dock testa honom ytterligare, så Han sade: "Jag är brahmin. Hur ska jag kunna ta i guld dränkt i blod? Det är emot mina levnadsprinciper." Genast tog Karna en

pilbåge och sköt en pil ner i marken. En källa sprang fram ur marken. Han tvättade dessa tänder i vattnet och offrade dem till Krishna med sin högra hand. Då sände Krishna en menande blick till Arjuna som stod med böjt huvud i vördnad för Karnas ädelhet. Arjuna sade till Krishna: "Jag har aldrig upplevt en sådan anda av uppoffring, ädelhet och hängivenhet hos någon. Inte ens jag kan leva upp till Karnas ädelhet. Jag ber Dig ursäkta min uppblåsthet." Den tidens människor såg det som sin främsta plikt att offra allt till Gud.

Varje handling har en konsekvens av något slag. Handlingen kan liknas vid ett frö. Det finns anlag till ett träd i varje frö från trädet och varje träd bär frukt. Trädet kommer att bära den frukt som bestäms av fröet. Därför bör ni sträva efter att utföra ädla och heliga handlingar. Ni är glada när ni utför en ond handling, men gråter när ni drabbas av dess konsekvenser. Därför bör ni innan ni utför en handling överväga om den är god eller ond. Utför bara goda handlingar. Ni talar och handlar emellertid utan eftertanke och som följd av det får ni lida.

Bundenhet till kroppen är orsaken till människans lidande

Innan ni utför en handling bör ni ta er tid att överväga om den är god eller dålig. Utför bara goda handlingar. Försäkra er om att era handlingar inte på något sätt skadar eller sårar någon. Detta tycks dock omöjligt att undvika på grund av er bundenhet till kroppen. Bara de som befriat sig från denna bundenhet kan utföra sådana handlingar. I själva verket är er världslighet orsak till alla era sorger och bekymmer. Så länge ni är bundna till kroppen är ni världsligt sinnade. Så länge ni hyser världsliga känslor drabbas ni av bekymmer och sorg. Så snart ni överger bundenheten till kroppen upphör er världslighet. När det inte finns någon världslighet finns det inte heller någon sorg.

Hur kommer sig detta? I vaket stadium är ni bundna till kroppen och

era känslor är världsliga. Som följd av detta upplever ni glädje och sorg. Under djup sömn glömmar ni er kropp och också världen. När ni inte är medvetna om världen upplever ni ingen sorg. När världen inte finns, finns inte heller någon sorg. I själva verket upplever ni varken sorg eller glädje i detta stadium. När ni utvecklar mer och mer hängivenhet för Gud blir er bundenhet till kroppen allt svagare. Så småningom kommer också era världsliga känslor att minska. Ni kan bara befrias från sorg när ni lyckas begränsa era världsliga känslor. Förbränner skogselden bara neemträden, inte mangoträden? Nej, den förbränner allt. Likaså när ni ger upp er bundenhet till kroppen kommer ni gå bortom känslorna av glädje och sorg. Både de förnämna och de enkla bostäderna ni ser i en dröm upphör att existera när ni öppnar ögonen. Därför uppmanar Upanishaderna människan: *Stå upp, vakna, sök upp de ädla människorna och lär av dem hemligheten om gudsförverkligande. Vakna upp ur okunnighetens sömn. Upplev er sanna verklighet i visdomens ljus. Oförmögna att inse att ni själva är sanningen förkroppsligad söker ni sanningen på annat håll. Sanning finns inte någonstans i yttervärlden. Ni är själva varande, medvetande och lycksalighet (sat-chit-ananda). Ta till exempel en premiärminister eller en president eller en kung. De har inte känslan av att vara premiärminister eller president eller kung när de sover. Först när de vaknar upp ur sömnen vet de: "Jag är premiärminister", "Jag är kung" eller "Jag är president". Inte heller kan den som är förlorad i den sömn där okunnighetens världsliga känslor råder inse sanningen: "Jag är varande, medvetande och lycksalighet (sat-chit-ananda) förkroppsligad." Vakna därför upp ur okunnighetens sömn. Öppna era ögon och upptäck visdomens väg. Först då kommer ni att kunna erfara er sanna verklighet.*

Ni vet inte vem ni är när ni sover. Det är bara när ni är vakna som ni vet vad ni heter, känner till er fysiska kropp och er ställning i samhället. Vilken är er nuvarande situation? Ni är förlorade i världslighetens och okunnighetens sömn. Det är därför ni är oförmögna att inse att ni är förkroppsligandet av varande, medvetande och lycksalighet (*sat-chit-*

ananda). Stå upp, vakna och uppnå ert livs mål. Antag att ni blir biten av en orm i er dröm och ni skriker av smärta. Kan er smärta i drömmen försvinna om er fysiska kropp får medicin mot smärta? Nej, men när någon väcker er ur sömnen kommer smärtan från ormbettet i drömmen genast att upphöra. Ni är rädd för ormen och känner smärtan av dess bitt så länge ni sover, men när någon väcker er upplever ni varken någon orm eller någon rädsla för den eller något sår av ormbettet. Hur är det ni lever era liv nuförtiden? Människan är förlorad i den sömn där okunnighet och bundenhet till kroppen råder. Därför säger Krishna: *Eftersom världen är obeständig och full av sorg och bedrövelse bör ni ständigt kontempera över Mig*. Denna värld är en drömvärld. Ni drabbas av åtskilligt lidande i denna dröm. Hur kan ni befrias från detta lidande? Det enda sättet är att vakna upp ur denna okunnighetens sömn.

Bundenhet till kroppen är orsaken till allt mänskligt lidande. Därför bör människan gradvis minska denna bundenhet till kroppen. Först då kan hon uppleva lycka. Hon kan uppleva lycka i samma grad som hon minskar sin bundenhet. Därför måste alla som önskar uppleva lycka minska sin bundenhet till kroppen. Den som är bunden till kroppen utvecklar också egoism, antingen på grund av rikedom eller fysisk skicklighet, mod eller maktposition eller popularitet. När molnen är fulla av vatten blir de tunga och kommer ner som regn. När ett träd dignar av frukt böjs alla dess grenar ner. Likaså bör ert ego och er bundenhet till kroppen ej tynga ner er utan bli allt mindre när ni utvecklas och gör framsteg.

Utveckla Självets kraft

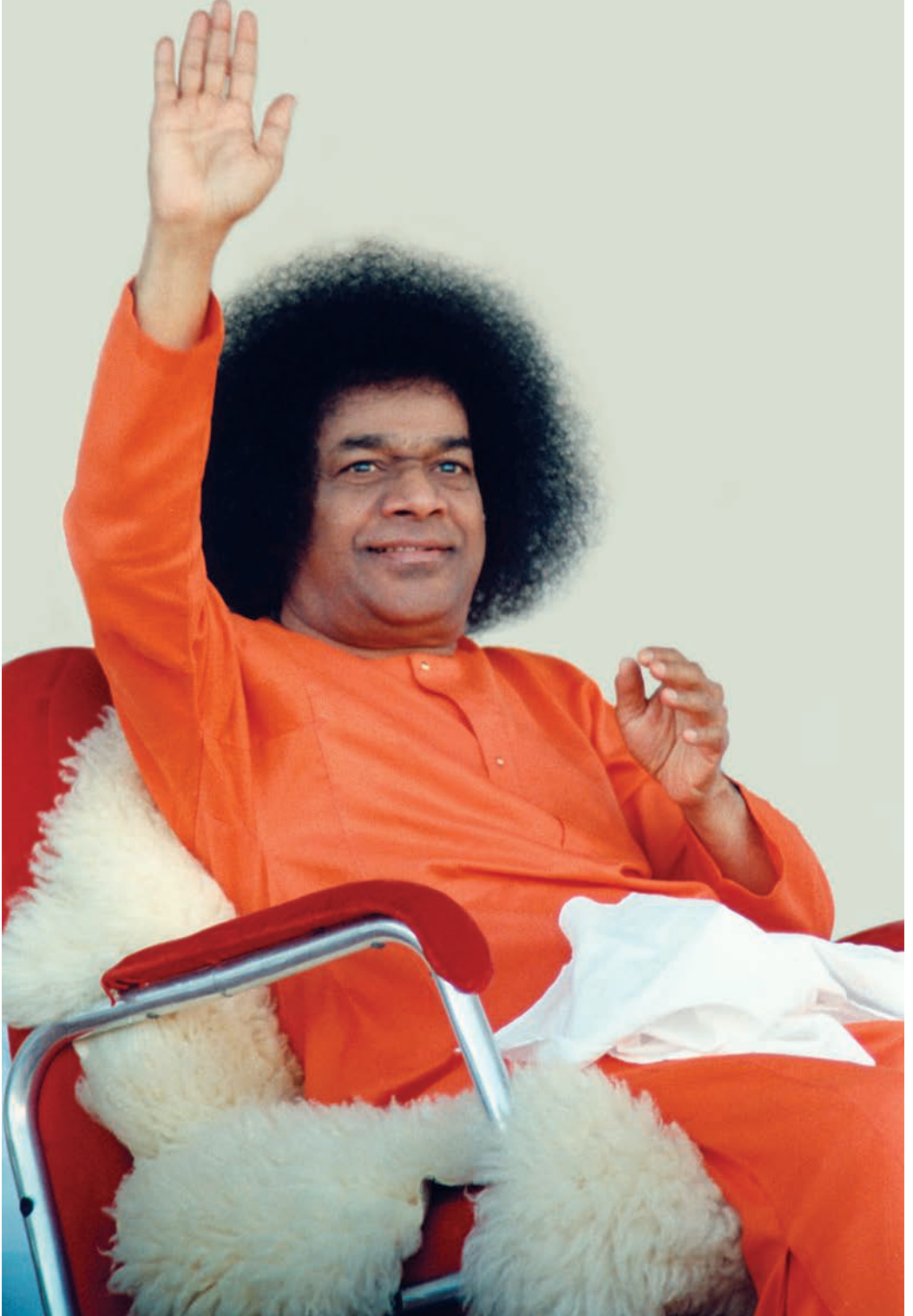
Vad är det nutidens människa ser som sin trygghet? Här är ett litet exempel. En liten fågel har satt sig längst ut på en bräcklig gren. Den är inte rädd ens när grenen rör sig fram och tillbaka i vinden. Vad beror det på? Det beror på att fågeln litar mer på sina vingar än på den gren den sitter på. Därför är fågeln inte rädd även om grenen rör sig, skakar eller går

av. Den litar helt på sina vingar, men nutidens människa har inte ens så mycket självförtroende som en liten fågel. När hon befinner sig i världen är hon rädd till och med för små faror. Vad är orsaken? Skälet är att hon saknar självförtroende. Hon tror inte på sig själv. Till och med en fågel är orädd eftersom den litar på sina vingar. Människan tror däremot inte på sig själv. Det är därför hon oroar sig till och med för ett litet problem. Hon förmår inte ens uthärda och stå emot en liten svårighet. Fåglar och andra djur däremot kan leva sitt liv utan fruktan eftersom de lever ett mycket naturligt liv. Nutidens människa litar enbart på sin fysiska styrka, sin rikedom och sitt intellektuella skarpsinne. Hon förlitar sig icke på Självetets kraft. Allt kan uppnås genom självförtroende. Hur länge kan rikedom utgöra vår trygghet? Rikedom kommer och går som passerande moln. På samma sätt kan man fråga sig hur länge man kan lita på människors stöd. Så länge ni innehar en maktposition och har mycket pengar kommer alla era vänner och släktingar att samlas kring er, men när era pengar och er makt är borta vilka kommer då att respektera er? Ni kommer att få tillgång till alla krafter när ni utvecklar Självetets kraft. Bestäm er därför att leva ert liv i tillit till Självetets (atmans) och Guds kraft.

Ha tillit till Gud och utför goda handlingar. Handlingarnas karaktär bestämmer deras resultat. Födans beskaffenhet framgår av rapningen. Mjölet ger brödet dess karaktär. Utför därför ädla handlingar och upplev evig och himmelsk sällhet. Detta är människans primära och viktigaste mål. Det är inte möjligt att uppnå goda resultat när man utför onda handlingar, så utför bara goda handlingar. Sträva efter att uppleva gudomlig närhet. Varje steg ni tar bör föra er närmare Gud så att ni kan vinna Hans kärlek. Först då kan ni nå framgång i livet.

(Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsångerna "*Rama Jayam Raghu Rama Jayam...*" och "*Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, september 2010, s.258-264, 278.

Var tacksamma för alla Guds rika gåvor

Sathya Sai Babas *Amrita Dhara*-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 1 juli 1996.

*Nutidens studenter förvärvar olika slag av utbildning.
Under utbildningen ökar också deras begär.
De har blivit hjältar (eng. heroes) när det gäller att tala,
men nollor (eng. zeros) när det gäller handling.
Till vilken nytta är all deras intelligens
om de inte tillämpar åtminstone
en liten del av det de studerat?
« telugu-vers »*

MÄNNISKAN BÖR LEVA ETT LIV I FÖRNÖJSAMHET

Studenter!

Modern utbildning syftar bara till att skaffa världsliga bekvämligheter och fördelar. Den avser inte att gynna social välfärd, leda till rättfärdighet och främja världsfred.

Utnyttja er utbildning till att gynna samhällets välfärd

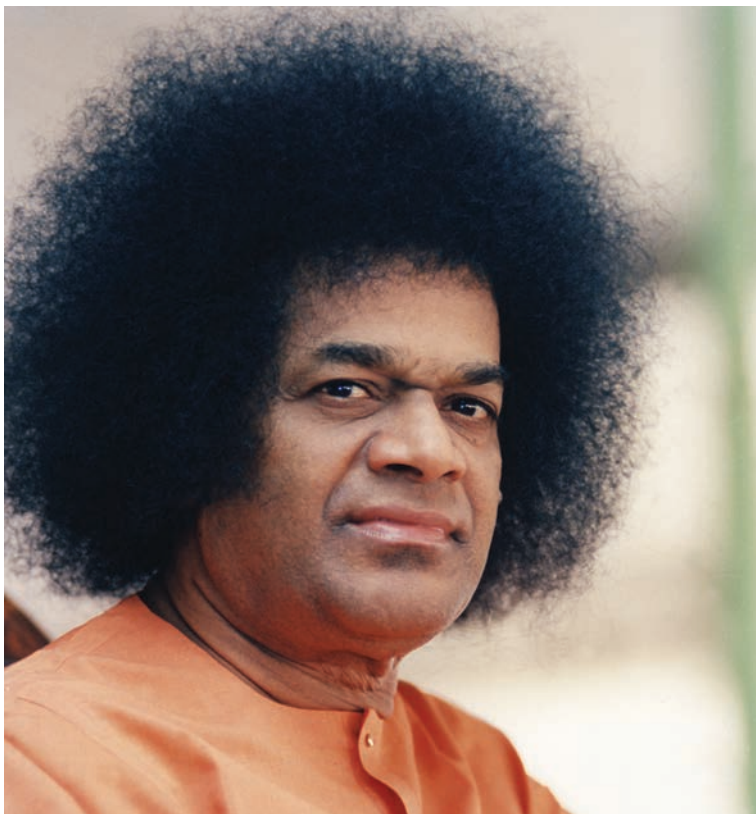
Nutidens utbildade människor gör stora ansträngningar för att skaffa sig välbetalda arbeten. Då de betraktar sådana arbeten som själva syftet med sitt liv utnyttjar de sin utbildning till sitt eget bästa, inte för att gynna landets framsteg och välfärd. De går till sitt kontor eller college på morgonen och återvänder hem på kvällen. Så fort de kommit hem byter de

kläder, beger sig till klubbar och ägnar kvällen åt förströelse i hopp om att därvid få frid och lycka. Kan frid uppnås på en klubb? Kan en klubb erbjuda vila och avkoppling? Nej, inte alls. Klubbar är i själva verket de så kallade utbildades svaghet. De förleds att tro att de kan finna frid och avkoppling på en klubb. Till och med att lägga sig på en säng i sitt hem efter en dags hårt arbete kan ge dem mer vila och avkoppling än vad de kan finna på en klubb. Vad gör de på en klubb för att uppleva lugn och avkoppling? De hänger sig åt drickande och kortspel. När drickandet av alkoholhaltiga drycker gör dem omdömeslösa inbillar de sig att ha uppnått frid och avkoppling. Är det ett föredömligt eller ovärdigt sätt att leva? Är det ett levnadssätt som anstår utbildade personer? De som betar sig så visar i själva verket total brist på utbildning. Denna vana att dricka är inte bara skadlig för den som hänger sig åt den utan är också till fördärv för hans familj och drabbar samhället i stort. I stället för att falla offer för sådana dåliga vanor bör man utnyttja sin utbildning till familjens och samhällets bästa. Vad får drickande för följder? Först dricker människan vin. Därefter dricker vinet vin. Till slut tar vinet över och vinet dricker människan. Oförmögna att inse detta väljer de så kallade utbildade personerna sådana fördärvliga vanor och förleds att tro att de är framstående intellektuella. De tror de gör sina vänner en tjänst genom att göra dem sällskap i drickande och kortspel. De till och med tackar dem som deltar i deras kortspel. Innan de dricker låter de sina glas slå mot andras glas och säger "skål". Vad är det för en ful vana? Detta avslöjar bara deras brist på utbildning, det är inte ett tecken på en utbildad person.

Betala skatt till Gud

När ni får hjälp av någon eller någon frågar er hur det står till med orden: "Hej, hur mår du?" tackar ni honom. Till och med om någon tar upp näsduken ni tappat på marken tackar ni honom. Ni betalar skatt och avgifter till kommunen för att den förser ert hus med vatten. Ni betalar elavgift till bolaget som levererar elektricitet.

Ni betalar bygglovsavgift till kommunen för att den givit er tillstånd att bygga ett hus på den tomt ni köpt, men betalar ni någon skatt till Gud, eller åtminstone tackar Honom, för alla de rika gåvor Han givit er. Ni betalar för elströmmen när ni använder en fläkt, men vilken skatt betalar ni till Gud som förser er med luft? Hur mycket skatt betalar ni till solen som med sin strålgång lyser upp hela världen, och vidare vilken skatt betalar ni till Gud som sänder rikligt med regn som fyller dammar, bäckar, kanaler och floder på jorden? Skulle ett stort antal vattenpumpar kunna förse jorden med den mängd vatten Gud ger oss? Ni betalar skatt till regeringen för era vardagsbehov, men allt Gud givit er är gratis. Luft är gratis, vatten är gratis, ljus är gratis. Han förser er med allt helt gratis.

Hela jorden är Guds gåva, medan ni till och med för ett litet stycke mark på 30x40 m måste betala en viss fastighetsskatt.

Ni åtnjuter alla Guds gåvor, men betalar ni någon skatt till Gud? Finns det någon, ens bland de högt utbildade, som någonsin tänkt på detta? För triviala, förgängliga och världsliga ting betalar ni ett antal skatter och visar er tacksamhet, men tackar ni Gud som är källan till de fem elementen som är själva Guds form och är nödvändiga för allt liv? Ni betalar inte skatt för vad Han redan givit er. Tvärtom kritiserar ni Gud för att Han inte ger er än det ena än det andra. Är det inte ren girighet att förvänta er mer av Honom? Girighet ger upphov till många dåliga egenskaper. Girighet, egoism och ondska är inte naturliga mänskliga egenskaper. Människans främsta egenskaper är frid, fördragsamhet, empati och förnöjsamhet. I själva verket bör människan leva ett liv i förnöjsamhet. Hon bör alltid visa Gud sin tacksamhet. En gång begav sig en hängiven till Herren Narayana och uttryckte sin tacksamhet: "O Herre! Du har skapat berget Meru, guldberget, för att skänka människan rikedom. Inte bara det. Du har skapat vidsträckta skogar som tar upp koldioxid och avger livgivande syre till människan. Du har skapat berg som stoppar upp regnmoln så att de ger regn."

*Kailasas Herre har manifesterat Sin gudomliga form
med månskäran som pryder Hans huvud och
Gangesflodens svalkande vatten som flyter mellan de flätade lockarna.
Han har ett strålande öga mitt i pannan och
den purpurfärgade halsen glänser som björnbäret.
Han bär ormarmringar och ett ormbälte.
Hela Hans kropp är täckt av vibhuti, helig aska,
Hans panna är prydd med ett kumkummärke.
Hans röda läppar glänser av beteljuice.
Juvelbesatta ringar av guld dinglar i Hans öron och
hela Hans kropp strålar av gudomlighet.
« telugu-vers»*

Guds strålande form skänker hela världen skönhet. Var har Herren Siva placerat månskäran? På Sitt huvud på ett sådant sätt att den lyser upp hela världen med sitt ljus och skänker var och en svalka. Floden Ganges som flyter genom Hans flätade lockar delar upp sig i många vattendrag och skänker lycka, framgång och välstånd till hela landet. Människan förbigår dessa Guds storslagna gåvor och eftersträvar världsliga och triviala glädjeämnen och bekvämligheter. Gud har skänkt människan hjärtat. Vad för slags hjärta? Det hjärta, som Gud har givit människan är fyllt av kärlek, godhet, lugn och barmhärtighet, men människan förorenar och vanhelgar det. Man vanhedrar själva det mänskliga genom att vanhelga och befläcka ett sådant heligt hjärta.

För Guds rikliga gåvor bör människan betala Honom någon slags skatt. De forntida vise männen (rishier) kallade denna skatt för bali. Detta ord betyder att visa tacksamhet mot Gud, men människor missförstår dess innebörd och tror att de måste offra ett djur som tack. Balis verkliga innebörd är inte att döda ett djur och offra det till Gud. Den är att betala skatt till Gud för alla Hans gåvor. Ett ord har många betydelser. Ta som exempel ordet 'shikhandi'. Ni ger detta ord betydelsen 'den som varken är man eller kvinna'. Detta är dock inte den enda betydelsen. Shikhandi är också ett av namnen på Krishna och Narayana, eftersom det betecknar den som bär en krona med en påfågelfjäder. Utan att söka den djupare innebörden av ett så heligt ord väljer ni en felaktig betydelse och börjar tro att den är riktig. Inte heller innebär ordet bali att döda djur, utan det står för den skatt människan måste betala till Gud som uttryck för sin tacksamhet. Hur kan man uttrycka sin tacksamhet mot Gud? Det bör man göra i form av en bön från djupet av sitt hjärta, en bön som uttrycker ens glädje och tacksamhet. Ett sätt att betala skatt till Gud är att alltid tala sanning.

Medmänsklighet är det äkta smycket för handen.

Sanning är det verkliga halsbandet.

«sanskrit-vers»

Visa er tacksamhet mot Gud genom att tala sanning och visa medmänsklighet. Detta har också Potana framhållit i Bhagavatam: "Vad är det för mening med mänskligt liv om man inte använder sina händer till att tillbe Gud och inte använder sin röst till att av hela sitt hjärta sjunga Hans lov." Vad än andra må säga bör ni sjunga Hans lov och be till Honom och ge upp ert ego och er stolthet. Även om andra kritiserar er eller gör narr av er bör ni inte bry er om det. Det finns en del människor som har en bra röst men ändå inte sjunger Guds lov. Varför har ni fått tungan? Är det bara för att prata om allt och alla? Det är en olycka att ni inte utnyttjar er tunga till att sjunga Guds lov. Er tunga är då inte bättre än en grodas tunga. Ni har begåvats med en tunga för att kunna be till Gud. Sjung därför Hans lov och betala på så sätt skatt till Honom. Annars kan ni inte befrias från er skuld till Honom. Till vad nytta är era händer om de inte förenas i bön till Gud? Ni bör sammanföra era tio fingrar som en symbol för enheten mellan de fem sinnesorganen (ögon, öron, hud, tunga, näsa, ö.a.) och de fem handlingsorganen (talorgan, händer, fötter, fortplantningsorgan, utsöndringsorgan, ö.a.) och uppsända er bön till Honom. Det är den skatt ni måste betala till Gud. Om ni inte betalar denna skatt till Gud kommer er skuld till Honom att kvarstå.

Alla är Gud förkroppsligad

Kritisera aldrig någon. Att kritisera andra innebär att kritisera Gud.

*Ni begår en synd när ni kritiserar andra.
Ni kan aldrig slippa ta konsekvenserna av det,
ty alla andra är ingen annan än Gud förkroppsligad.
« telugu-vers»*

Människan betraktar andra som åtskilda från henne själv, men det finns inga andra. Allt som finns är Gud. Alla är Gud förkroppsligad. Kritisera

eller skymfa därför inte någon. Ni bör vara tacksamma mot alla, för de hjälper er på ett eller annat sätt. Människan tar dock till alla sorters knep för att försöka komma ifrån sin tacksamhetsskuld till andra. Genom att ta till sådana knep fördärvar hon själva sin mänsklighet. Detta är effekten av modern utbildning. Hon bör visa sin tacksamhet mot Gud utan att ta till sådana knep. Det finns en historia om en apa och en krokodil, som jag berättat för er många gånger som illustrerar detta.

En gång levde det en krokodil i en sjö vid vilken växte ett björnbärsträd. En apa brukade hålla till i det trädet. Den brukade äta trädets frukter och släppa ner några i sjön som sedan krokodilen brukade äta. Apan och krokodilen blev med tiden goda vänner. En dag bjöd krokodilen hem apan till sig med orden: "Min gode vän! Jag äter frukterna du varje dag släpper ner i sjön och känner mig mycket tacksam. Jag skulle vilja återgälda vänskapsbeviset genom att bjuda dig på middag i mitt hus." Apan blev förvånad över krokodilens önskemål. Den undrade: "Var i all världen har krokodilen sitt hus? Var bor den?" Apan funderade på detta ett tag.

Egentligen är apor mycket intelligenta. Den mänskliga rasen härstammar från aporna. Hanuman blev Sri Ramas tjänare och spelade en avgörande roll i Hans mission. Till slut gick apan med på att delta i måltiden krokodilen inbjöd den till. Den frågade dock krokodilen: "Hur kommer jag hem till dig? Du bor ju i vattnet. Jag lever på land, du däremot i vattnet. Hur kan jag då besöka ditt hus?" Då föreslog krokodilen: "Min vän! Jag har en stor kropp. Om du sitter på min rygg kan jag liksom en båt föra dig dit." Alldeles innan de nådde fram till andra änden av sjön avslöjade krokodilen sin verkliga avsikt för apan. "Min hustru önskar att få äta ett apohjärta. Jag måste uppfylla hennes önskan. Det är därför jag fört dig till detta ställe." Apan tänkte efter ett ögonblick och kom sedan med den klyftiga kommentaren: "Dumbom! Varför sa du inte detta innan jag klättrade ner från trädet? Jag blir också glad om din fru blir belåten. Du vet ju att jag ständigt hoppar från en trädgren till en annan. Därför har jag för vana att hänga mitt hjärta på en gren så att det inte ramlar ner när jag håller på och hoppar runt i träden. Snälla du för mig tillbaka till trädet så

jag kan hämta mitt hjärta och ta med det till dig.” Krokodilen trodde på apans ord. Krokodilen äger stor styrka, men den saknar den begåvning man finner hos dagens så kallade utbildade personer. Därför förde den tillbaka apan till trädet där den bodde. När apan nådde stranden hoppade den genast av krokodilens rygg och klättrade upp i trädet. Väl i säkerhet där förlöjligade den krokodilen: ”Dumma krokodil! Vet du inte att hjärtat inte kan skiljas från kroppen och förvaras för sig? Du är en idiot. Jag vill inte vara vän med dig längre. Du försökte döda mig som svar på den vänskap jag erbjöd dig. Är detta den tacksamhet du bör visa mig?” Med dessa ord bröt apan sin vänskap med krokodilen. En verklig vän är en som står vid vår sida både i lyckliga och svåra stunder.

Ni bör offra ert hjärta till Gud. Det är den skatt ni bör betala till Honom. Hjärtat är inte ens ert. Det är Guds gåva.

*O Herre! Jag offrar till Dig hjärtat Du skänkt mig.
Vad annat kan jag offra vid Dina Lotusfötter i tillbedjan.
I ödmjuk vördnad ber jag Dig acceptera detta offer.
« telugu-vers»*

”O Herre! Jag offrar till Dig det Du skänkt mig. Jag äger inget jag kan offra till Dig. Jag är ingenting. Du är allt.” Ni bör offra ert hjärta till Gud med sådana heliga känslor av totalt överlämnande. På samma sätt överlämnade sig Laksmana i tjänandet av Herren Rama.

*Jag har överlämnat min rikedom, min familj och allt annat till Dig.
Jag har ingen annan tillflykt än Dig.
Jag ber Dig, kom till min räddning.
« sanskrit-vers»*

Han sade till Rama: ”Jag tar min tillflykt till Dina Lotusfötter. Ingenting är mitt. Allt är Ditt.” Det är så ni bör betala skatt till Gud. Betalar ni inte denna skatt förblir ni fångade i det eviga kretsloppet av födelse och död.

Alla måste betala denna skatt, oberoende av om man är teist, ateist eller teist-ateist. Människan kallar sig gudshängiven, men hon är inte villig att betala denna heliga skatt. Hon lägger till ordet hängiven likt en akademisk grad efter sitt namn. Ni vet alla att de som söker arbete lägger till grader som fil. kand. m.m. till sina namn. När arbetsgivarna ser dessa grader erbjuder de de sökande arbete.

En gång sökte den helt utbildade Ramaiah ett arbete och lade till T.D.F.S. som grad och kvalifikation efter sitt namn. Arbetsgivaren blev förvånad när han såg denna grad och frågade vad den betydde. Då svarade Ramaiah: "T.D. betyder tio döttrar och F.S. betyder fem söner." Utgör faderskap en grad? Att uppvisa grader på detta sätt är helt meningslöst. *O ni odödlighetens barn! Lyssna!* Den grad ni bör lägga till och erfara är den gudomliga sanningen att ni är ett uttryck av Gud. *Den eviga atman i alla varelser är en del av Mig.* Detta förkunnade Herren Krishna i Gita. "Var och en är en del av Mig - inte av den världsliga naturen eller de fem elementen, utan en direkt manifestation av Min gudomlighet", sade Krishna. I stället för att försöka göra er förtjänta av sådana gudomliga grader jagar ni efter allt som är trivialt och världsligt. Vad kommer ni då att kunna uppnå?

Kroppen som bildats av de fem elementen är svag och kommer oundvikligen att upplösas.

Fastän en livslängd på hundra år sätts som mål kan man inte vara säker på att uppnå det.

Man kan komma att lämna den fysiska kroppen när som helst: i sin barndom, i sin ungdom eller på sin ålders höst.

Döden är oundviklig.

Innan kroppen dör bör människan därför göra allt hon kan för att lära känna sin sanna gudomliga natur.

« telugu-vers »

Ingen kan undkomma döden. Ingen vet när, var och hur den kommer. Överlämna er därför till Gud innan döden infinner sig. Kroppen är inte evig. *Kroppen är som en vattenbubbla. Sinnet är som en galen apa.*

Låt er inte ledas av kroppen eller sinnet. Lyssna till samvetet. Låt Gud (atman), dvs. ert hjärta, leda er. Offra ert hjärta till Gud och bli en sann andlig sökare (sadhaka). Det räcker inte att ni offrar blad, blommor och frukt som snabbt förtorkar. Gud har allt. Det finns inget ni har som inte Gud har. Ingen vet vilka dyrbarheter Gud har. Ni vet inte heller hur många oskattbara gåvor Han skänkt er, men ni offrar sådana småsaker som blad, blommor och frukt till Honom. Är detta den skatt ni bör betala till Honom? I själva verket är er kropp bladet, ert hjärta blomman, ert sinne frukten och era glädjetårar, inte sorgens tårar, det vatten ni bör offra till Gud. Ni försöker dock inte förstå den eviga sanningen att detta är värdiga offer till Gud. Ni offrar fysiska föremål som ni kan se med era ögon och förnimma med era sinnen. Alla dessa föremål kommer med all säkerhet att förr eller senare förgås. Allting i denna värld upphör att existera därför att det är obeständigt. Det enda bestående är den gudomliga (atmiska) grunden.

Endast Gud existerar

Frid följer inte av att äta omåttligt, dricka alkoholhaltiga drycker och spela kort. Alla dessa laster leder människan in på den onda vägen. Om frid vore möjlig att vinna genom omåttligt ätande skulle man kunna sitta och äta hela dygnet. Människan föds inte bara för att äta och dricka. Hon bör äta för att kunna leva, inte enbart leva för att äta. Hon bör leva ett liv fyllt av ideal, dela denna eviga kunskap med andra och visa dem den andliga vägen. Förmedla till andra det som är sant och bestående.

Studenter! Ni bör låta er utbildning komma till nytta. Dela andemeningen i er utbildning med era medmänniskor och visa dem den rätta vägen. Utbildning är inte bara avsedd att skaffa sig mat och fylla magen. Utbildning är menad att skaffa sig kunskap. Vilket slag av kunskap? Förmågan att skilja mellan det eviga och det obeständiga är sann kunskap. Själva kärnan i all kunskap är urskillningsförmåga. Människor nu för tiden befinner sig i ett tillstånd av total rastlöshet. Egentligen förstår

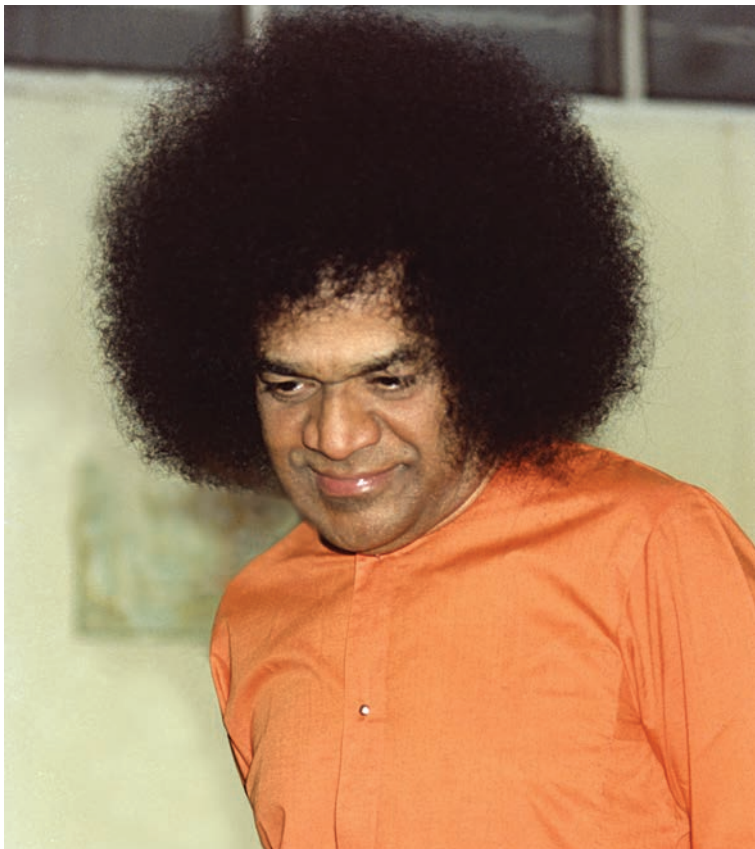

de inte varför de känner oro och hur de ska undvika den. De vidtar inte de lämpliga åtgärderna för att bota denna sjukliga oro. Kan man bota sin magvärk genom att droppa ögondroppar i sina ögon? Ni lider av en viss sjukdom och använder en medicin avsedd för en annan sjukdom. Likaså lider ni av sjuklig oro, och i ett försök att bota den gör ni saker som bara förvärrar er oro.

Det fanns en gång en pojke som var den ende sonen till sina föräldrar. Därför älskade föräldrarna honom mycket högt. En dag när han lekte med en boll i sitt rum gick han till ett hörn i rummet, och där blev han biten av en skorpion. Hejdlöst gråtande sprang han till sin far och berättade att han blivit biten av en skorpion. Fadern rusade genast iväg till en läkare. Denne gav fadern en salva och sade: "Smörj in denna salva där skorpionen bitit pojken. Den gör stället känslolöst, så pojken kommer inte att känna smärtan." Utan att ha förstått vad läkaren egentligen sade kom den orolige fadern tillbaka och frågade sin son: "Var bet skorpionen dig?" Sonen pekade på ett hörn i rummet och sade: "Skorpionen bet mig där." Genast strök fadern ut salvan i det hörnet. Kan pojken befrias från sin smärta genom detta tokiga handlande av fadern? Han skulle ha applicerat salvan på den del av pojkens kropp där skorpionen bitit honom. Pojken kan inte bli smärtfri om salvan stryks ut i rummets hörn. Nu för tiden påminner människans alla ansträngningar att befria sig från sin sjukliga oro om faderns agerande. Först bör hon ta reda på vad oron beror på och sedan vidta lämpliga åtgärder för att bli av med den. Utan att inse var problemet egentligen ligger och vad lösningen är gör hon missriktade ansträngningar för att bli av med problemet.

Människan vallfärdar till olika platser i sökandet efter Gud. Hon beger sig från ett berg till ett annat och vandrar runt i bergen i Himalaya. Var finns inte Gud? Vart ni än riktar blicken finns Han där. Ni är själva Gud. Gud är närvarande i ert hjärta, inte i yttervärlden. Han är med er, Han finns inom er, runt er, ovanför er och under er. Om ni söker Honom i yttervärlden, hur kan ni då erfara Gud som finns inom er? Rikta blicken mot ert inre. Fördjupa er tro. Den som tror att Gud finns här men inte

där äger inte visdom (jnana). Här, där och vart ni än riktar blicken finns bara den enda, gudomliga (atmiska) grunden.

Vart ni än riktar blicken finns bara Gud. Det existerar inget annat. *Det finns endast En Gud.* Man kan inte tala om "min Gud" och "din Gud". Det är ett tecken på okunnighet att göra sådana åtskillnader. Rama, Krishna och Siva är inte åtskilda från varandra. Namn och former skiljer sig åt men det gudomliga är ett och detsamma. Är er tro på denna enhet orubblig kommer Gud att manifesteras. Sig inför er var ni än helhjärtat ber till Honom. Sai har inkarnerat för att få er att erfara denna sanning och kärlek. Jag har kommit för att få er att bli medvetna om att Gud är närvarande

vart ni än riktar blicken. Ni kanske frågar er varför Sai skulle komma för att visa att Gud är allestädes närvarande.

*Man må ha en lampa, olja och en veke,
men kan lampan tända sig själv?
Måste det inte finnas någon som kan tända den?
Man må ha blommor, en nål och en tråd,
men kan blomsterkransen binda sig själv?
Måste det inte finnas någon som binder den?
Man må ha diamanter och guld,
men kan smyckena skapa sig själva?
Måste det inte finnas en guldsmed som skapar dem?
« telugu-vers»*

På samma vis kommer Gud i mänsklig gestalt för att uppenbara Sin allestädes närvaro.

*När det finns en lokförare som kör tåget och
en person som kontrollerar trafiksignalerna,
borde det då inte finnas en skapare bakom denna värld?
« telugu-vers»*

Det måste finnas en lokförare som kör tåget. Det måste finnas någon som övervakar de automatiska trafiksignalerna. Likaså måste det finnas någon som skapat denna värld. Det måste finnas någon som visar er att Gud är allestädes närvarande. Gud inkarnerar just för detta ändamål. Gud kommer inta bara för att förkunna denna sanning utan också för att överösa människan med Sin kärlek. Hur mycket kärlek ni kan ta emot bestäms dock av storleken på ert eget kärll, d.v.s. hjärtat. Gör därför ert hjärtas kärll större genom åsynen av Gud, beröring av Honom och samtal med Honom (darshan, sparshan och sambhashan). Ni kan samla lika mycket gudomlig nektar som ni lyckas förstora ert kärll.

(Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "Bhava Bhaya Harana...")

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2010, s.290-297, 313.

Jag är alltid med er

Av Diana Baskin

Några månader innan jag skulle resa iväg till Indien fick jag en mycket stark föraning av, ja kände mig nästan förvissad om, att jag skulle råka ut för en bilolycka. Känslan var så ihållande att jag till sist sa till man Robert att jag kände att vi borde ordna så att någon tog över mina förpliktelser om en sådan olycka skulle ske.

En morgon inte långt därefter kom en bil utkörande från en sidogata i mycket hög fart som om den vore en missil riktad mot min bil. I denna bråkdel av en sekund fanns ingen tid för tankar, endast för en reflexrörelse. Jag girade, men det kom bilar emot mig. Det som nu hände kan bäst beskrivas som om att något av tiden upphävdes. Enligt fysikens lagar kunde, med tanke på den andra bilens fart, inte ens den skickligaste manövrering ha hindrat våra två fordon från att kollidera. I ena ögonblicket befann de sig på kollisionkurs, i nästa avlägsnade de sig från varandra utan minsta repa. Det kändes helt överkligt inte bara att uppleva ett tidsbortfall utan också att bevittna en mirakulös förflyttning av bilarna.

Efter detta tillbud fruktade jag inte längre att bli inblandad i någon bilolycka, och hela händelsen hade fallit i glömska när vi nästa gång återvände till Indien. När vi fick en intervju frågade Sai Baba mig vad jag önskade. Jag svarade att jag önskade att jag alltid skulle minnas Svami. Jag brukade nämligen ibland glömma Honom. Sai Babas svar väckte mitt minne om händelsen med bilen till liv och jag kände en oändlig tacksamhet för Hans kärleksfulla beskydd. Han sade: "Glöm inte, kom alltid ihåg. Minns du hur nära en olycka du var med din bil? Den var en sekund från att kollidera med en annan bil. Svami var där. Jag är alltid med dig, runt dig och inom dig."

Utdrag från "*Divine Lessons from Sathya Sai Baba*" av Diana Baskin

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2012, s. 451.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Schweiz

Från den 19 till 21 augusti 2011 firades Love All Serve All (LASA)-festivalen i Genève för att sprida Sathya Sai Babas budskap om mänskliga värden på ett sätt som är förståeligt och lättillgängligt för allmänheten. Över 200 Sathya Sai-ungdomar från hela Europa deltog i festivalen tillsammans med allmänheten. Den första dagen frågade man fotgängare som promenerade längs en sjö i Genève's centrum vilken roll mänskliga värden spelade i deras liv.

Konstverk var målade med krita på gatan och människor som gick förbi ombads att avsluta en mening: "Jag gör en positiv förändring i världen genom att ...." Svaren skrevs på små kort och samlades in av festivaldeltagarna. Nästa dag fästes några av korten på ballonger som släpptes iväg medan resten delades ut till barnen. Varje ballong hade ett budskap om

hur en positiv förändring av världen kunde göras. Kvällens kulturprogram innehöll diktläsning till ackompanjemang av irländsk harpa. Därefter följde en konsert med ett LASA-band.

Andra dagen serverade Sathya Sai-ungdomar frukost till hemlösa. Det följdes av en workshop om mänskliga värden som skildrade ett eller flera mänskliga värden genom musik, sport och konst. Diskussioner, fallstudier och små dramatiseringar som fokuserade på mänskliga värden ägde också rum. Skapande skådespel och vackra föreställningar organiserades i den del av Genève som har de bästa teatrarna. Bland titlarna på pjäser fanns "Art of Light Interactive Play (konsten i interaktivt ljusspel)", "Dolphin Play (delfinspelet)" och "Cheeky Fairy Play (ett spel om uppnosiga feer)" vilka följdes av en "Love All Serve All" (LASA) film och en föreställning av ett LASA-band och en fotoutställning av barn. Omagh Communitys ungdomskör (Omagh en liten by i Nordirland, ö.a.) gjorde ett enastående framträdande. Denna kör skapades 1998 efter en bilbomb i Omaghs centrum för att skapa en positiv medvetenhet i samhället och sprida mänskliga värden med hjälp av musik. Sista dagen var det olika framträdanden på Webster universitetet med bl.a. drama, affischer och en sång som skapats under en workshop om mänskliga värden. Festivalen avslutades med ett tal som gavs av Ivan Bavčević och avslutningstal av dem som organiserat festivalen. "Love All Serve All" festivalen var en kombination av konst och mänskliga värden i en anda full av kärlek och osjälviskt tjänande.

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2012.

Fiji

Från den 16 till 28 oktober 2011 fick Fiji (ö i Oceanien, ö.a.) ett av sina årliga besök av den nationella medicinska koordinatör, Dr. Nandanachandran och ett läkarteam från Australien som kom för att utföra neurokirurgiska operationer.

Över 110 patienter (varav 24 barn) blev kärleksfullt omhändertagna och fick genomgå gratis neurologiska undersökningar på sjukhuset – Colonial War Memorial Hospital.

Tretton större operationer genomfördes för att åtgärda varierande sjukdomstillstånd såsom hjärntumörer och bölder. Operationer på länd- och halsryggskotor (laminektomier) utfördes också.

Lokala läkare och sjuksköterskor fick praktisk träning av det besökande neurokirurgiska teamet. Dr. Nandanachandran höll ett föredrag för läkare och personal på Suva Private Hospital. Hälsoministern för Fiji uttryckte sin uppskattning av det arbete som gjorts av det besökande teamet.

Thailand

Den 18 december 2011 besöktes barnhemmet, Good Shepherd Sisters Home, av över 70 Sathya Sai-volontärer, Sathya Sai-ungdomar och barn, som en del av det årliga jul-hjälparbetet. Barnhemmet tar hand om ungefär 100 fattiga småflickor och några småbarn. Sathya Sai-ungdomarna organiserade lekar och gjorde ett musikaliskt framträdande med julsånger. De mindre barnen från Sathya Sai-organisationen sjöng julsånger och barnen

från hemmet deltog i firandet genom att uppföra ett flertal danser.

Sathya Sai-volontärerna serverade en hemmagjord överdådig middag samt delade ut basvaror såsom ris, socker, kaffe, mjölk och småbröd.

Den 24 december 2011 firades jul i Sai Prasanthi Centre i Bangkok. Där deltog ungefär 80 personer (varav 30 barn). Programmet började med vedisk recitation och följdes sedan av lovsång (bhajans) och julsånger. Barnen var förtjusta över ett besök av jultomten som delade ut gåvor.

Gästtalaren Sri S.S. Nagandand, medlem i Sri Sathya Sai Central Trust höll ett inspirerande tal där han berättade om Sai Babas kärlek och undervisning.

Ur: *Santhana Sarathi*, april 2012.

Ett rent hjärta

Vid den tid då Krishna levde i Dwaraka fanns det en stor konstnär som gjorde porträtt av många kungar och mottog pengar och hedersbetygelser av dem. Men dessa utmärkelser gav honom ingen tillfredsställelse. Han trodde att hans konstnärliga skicklighet endast skulle nå sin höjdpunkt om han fick göra ett porträtt av Krishna och belönades med Krishnas nåd. Med denna förväntan begav han sig till Dwaraka och fick träffa Krishna. Krishna frågade honom leende: "Av vilken anledning har du kommit hit?"

Han svarade: "O Herre! Jag har rest över hela landet och har rykte om mig att det inte finns någon konstnär som är bättre än jag. Men detta ger mig ingen tillfredsställelse. Jag ber Er att ha godheten att ge mig en möjlighet att måla Ert porträtt. Jag kan måla Er bild precis som Ni är om Ni sitter framför mig en stund. Ge mig därför denna möjlighet att nå mitt konstnärliga mål här i livet."

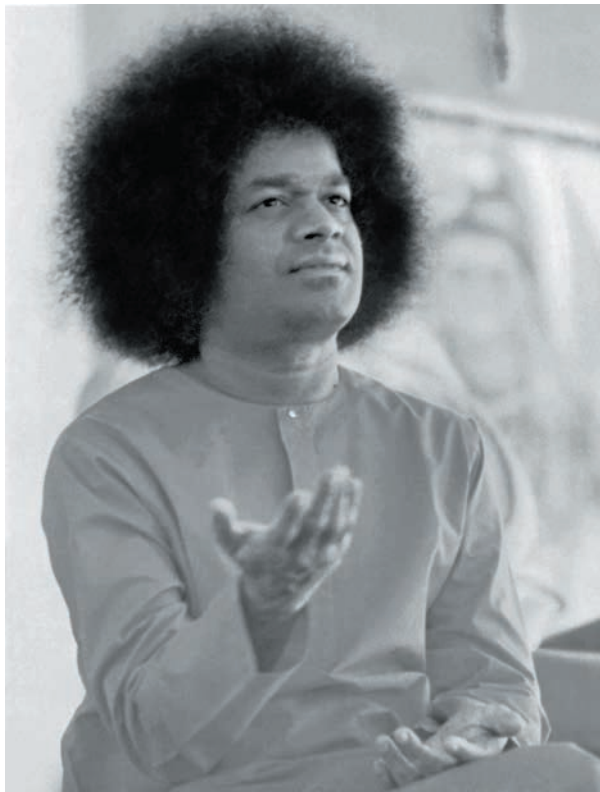
Krishna gav sitt samtycke till denna önskan och satte sig framför honom ett tag utan att röra sig och gick sedan iväg. Konstnären gjorde sig en mental bild av Krishna när han betraktade honom och gick därefter hem till sig och målade en bild av Krishna. Nästa dag gick han tillbaka för att visa bilden för Krishna, men när han åter såg Krishna upptäckte han att Krishna inte alls liknade den bild han hade målat. Han gick därför hem och målade ett nytt porträtt av Krishna och tog med det till Honom nästa dag. Men han var inte heller nöjd med den bilden eftersom den inte heller liknade Krishna. Han försökte på detta sätt fem, sex gånger men misslyckades med att måla ett sanningsenligt porträtt av Krishna.

Olycklig över att hans konstnärliga önskan inte burit frukt tänkte han lämna Dwaraka vid midnatt utan att tala om det för någon. När den vise Narada blev medveten om konstnärens bekymmer uppenbarade han sig för honom och sa: "Min Käre. Vet du vem Krishna är? Hur skulle du kunna måla ett porträtt som är exakt likt honom? Ingen kan måla ett exakt porträtt av Krishna. Krishna är skaparen av detta gudomliga kosmiska drama och Hans form förändras hela tiden och strålar med ökande prakt för varje sekund."

För att lugna konstnären sa Narada till honom: "Var inte besviken. Jag vet ett sätt." Därefter viskade Narada ett gott råd till honom. Glad över rådet begav sig konstnären nästa dag till Krishna med en stor spegel täckt av ett tygstycke. Han tog bort tygstycket och höll spegeln framför Krishna och sa: "Svami! Vilken form Ni nu än antar kommer den att visa sig i denna spegel." Krishna förstod konstnärens belägenhet och välsignade honom med Sin nåd.

När ditt hjärta är rent kan du tydligt se Guds form i det. Ett rent hjärta kan endast uppnås genom hängivenhet genomsyrad av tillit och kärlek.

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2012, Chinna Katha, s.460-61.

Varm och innerlig bön smälter Mitt hjärta

Ni kanske säger att framsteg är möjliga endast tack vare Min nåd.

*Fastän Mitt hjärta är mjukt som smör smälter det bara om
det finns någon värme och innerlighet i era böner.*

*Om ni inte gör en uppriktig ansträngning eller
någon form av andlig övning, kan ni inte få del av Min nåd.*

*Den starka längtan, våndan för att målet inte uppnåtts,
det är den värme som smälter Mitt hjärta.*

Det är denna längtan och vånda som vinner Min nåd.

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2012, baksidan.

Gud är närvarande i alla

Ni bör ha den övertygelsen att Gud finns i alla och visa alla respekt.

Ni måste respektera andra på samma sätt som ni visar respekt inför Gud.

Fokusera inte på andras misstag utan försök först att korrigera er själva. Uppmärksamma bara det goda hos andra.

Rätta först till era egna brister.

Detta är andlighet.

Människan kommer att förädlas när hon tänker på andras förtjänster och uppmärksammar sina egna brister.

Det mänskliga hos människan förkvävs helt när hon framhåller sin egenförträfflighet och försöker skyla över egna misstag medan hon letar fel hos andra.

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2011, baksidan.

